

РЕШЕНИЕ

№ 1615

гр. Варна, 16.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 4 СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Атанас Шкодров

при участието на секретаря Иванка Й. Друмева
като разгледа докладваното от Атанас Шкодров Административно
наказателно дело № 20233110204212 по описа за 2023 година

Производството е образувано по жалба на управител на санкционирания търговец против НП на Директор на Дирекция "Инспекция по труда" гр. Варна, издадено на основание чл.416 от КТ.

С жалбата се формулира искане за отмяна на наказателното постановление. Сочи се на допуснато нарушение на разпоредбите на чл.57 ал.1 т.5 и чл.52 ал.4 от ЗАНН. Оспорва се приетата с АУАН и НП фактическа обстановка.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от процесуалн представител. По същество моли съда да отмени НП. Претендира разноски.

Процесуален представител на въззиваемата страна не се явява.

След преценка на събраните доказателства по делото, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

На 27.04.2023г.служители на ДИТ – Варна – св.П. и св. А., извършили проверка по спазване на трудовото законодателство в обект охраняван от „БГ СОД“ ООД , находящ се в гр.Варна, ул.Прилеп №33, портал на ЕТР-„Изгрев“.

Обектът представлявал будка, разположена до бариерата на входа, в която се помещавал охранителят.

По време на проверката на смяна било лшицето В. Н., който се легитимирал с бадж на въззивното дружество и униформа.

В хода на проверката от проверяващите били поискани документи, свързани с работното време и организацията на работа, както и правилник за вътрешният трудов ред.

Изисканите документи били представени с изключение на правилник за вътрешният трудов ред.

Проверката продължила около 30-35 минути във времето като до нейното приключване ПВР не бил представен на проверяващите, въпреки, че както работещото лице на обекта го търсило, така и му била оказана помощ от самите проверяващи.

На 22.05.2023г. св. П. съставила акт за установяване на административно нарушение срещу дружеството, в обстоятелствената част на който подробно описала установените при проверката факти- а именно че дружеството не държи на разположение на контролните органи документи – екземпляр от правилник за вътрешният трудов ред.

Била посочена и правна квалификация на деянието като нарушение на чл.403а ал.1 от КТ. Акта за установяване на административно нарушение бил надлежно предявен и връчен на представляващ дружеството лице. В графата за възражения не били вписани такива. Възражения не постъпили впоследствие по АНП.

Въз основа на акта за установяване на административно нарушение административно наказващият орган е издал НП, възприемайки изцяло установената от служителите на ДИТ фактическа обстановка и давайки правна квалификация на извършеното нарушение по чл.403а ал.1 от КТ. На дружеството е било наложено административно наказание на основание чл.415В ал.1 от КТ – имуществена санкция над минималния предвиден размер.

Горната фактическа обстановка се установява по безспорен и категоричен начин от събраните по делото доказателства - приложените по административно наказателната преписка писмени доказателства- идентификационна карта, заповеди и др. , както и гласните такива-показанията на св.П. и А..

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът констатира следното :

Административно наказателното производство по установяване на нарушението е било съобразено с изискванията на процесуалния закон. И при съставяне на акта за установяване на административно нарушение, и при издаване на НП са спазени всички срокове и процедури по тяхното издаване. Съобразени са изискванията на чл.42 и чл.57 от ЗАНН.

Проверяващите обективно, всестранно и пълно са отразили фактическата обстановка на база на събраните доказателства – собствените си възприятия и писмените доказателства липсата на правилник за вътрешният трудов ред. В акта за установяване на административно нарушение е била посочена правилната правна квалификация на описаното административно нарушение. Административно наказващият орган, на база на събраните доказателства е направил единствения възможен извод за извършено административно нарушение от категорията на нарушенията по чл.403 ал.1 от КТ.

Съдът намери, че при определяне размера на административното наказание имуществена санкция, административно наказващият орган правилно е определил

санкционната норма и вида на административното наказание, но неправилно е бил преценен размера на наказанието. Факта на извършване на нарушение за първи път и последващото му отстраняване занижават степента на обществена опасност на нарушението и сочат на адекватност на размер на административното наказание в предвидения в закона минимален размер. В този смисъл и съдът намери, че следва да измени наказателното постановление, като намали размера на административното наказание.

Що се отнася до наведените с жалбата възражения, касаещи искането за отмяна на наказателното постановление, съдът констатира тяхната неоснователност, предвид на следното:

С жалбата се сочи на допуснато нарушение на разпоредбите на чл.57 ал.1 т.5 и чл.52 ал.4 от ЗАНН.

Съдът не констатира да е допуснато нарушение на чл.57 ал.1 т.5 от ЗАНН, като при проверка на обстоятелствените части на АУАН и НП констатира, че от същите са изводими всички признаци от състава на нарушението, конкретизирани са дата на нарушението и неговото местоизвършване, както и са посочени доказателствата, подкрепящи повдигнатото обвинение. Правната квалификация на нарушението е била прецизирана.

Съдът не констатира да е било допуснато и нарушение на чл.52 ал.4 от ЗАНН, доколкото при липсата на оспорване на описаното в обстоятелствената част на АУАН и при наличието на категорични доказателства за извършеното нарушение, за наказващия орган не е възникнало задължение по чл.52 ал.4 от ЗАНН.

С жалбата се оспорва и приетата с АУАН и НП фактическа обстановка. Съдът намира и това възражение за неоснователно доколкото от подробните и последователни свидетелски показания на свид.П. и А. се установява по категоричен начин фактическа обстановка идентична с приетата от АНО в обжалваното НП.

В горният смисъл съдът намира и, че представените в с.з. доказателства относно здравословното състояние на служителят на въззивното дружество, присъствал при извършване на проверката по никакъв начин сами по себе си не оборват приетата фактическа обстановка. И свид.П. и свид.А. са категорични че служителят е комуникира нормално с тях и въпреки положените съвместни усилия екземпляр ПВР на обекта не е бил установен

След като взе предвид изложеното по- горе, съдът намери, че следва да измени наказателното постановление като намали размера на наложеното административно наказание до минимално предвидения в чл.415В ал.1 от КТ.

Съдът присъди разноски за адвокатско възнаграждение съобразно уважената част на претенцията.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

- - - - -

ИЗМЕНЯ НП №03-2300409/07.06.2023г. на Директор на дирекция "Инспекция по труда" гр. Варна, с което на „БГ СОД“ ООД е наложено административно наказание ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ в размер на 300 лева на основание чл.415в ал.1 от КТ като НАМАЛЯВА размера на наложеното административно наказание ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ от 300 лева на 100 лева.

ОСЪЖДА Дирекция „Инспекция по труда“ -Варна да заплати на „БГ СОД“ ООД, ЕИК 200999966 сумата от 266.67лева, представляваща направени по делото разноси за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвяне на мотивите.

Съдия при Районен съд – Варна: _____